

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah sade Hans Helighet Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han skulle fortsätta berätta om slaget vid Khaibar, som ägde rum under den Helige Profetens (sa) livstid.

Erövringen av fortet Sa'b bin Mu'adh

Det andra fortet i Khaibar var fortet Sa'b bin Mu'adh. Det var bemannat med 500 krigare och hade mer mat och resurser än de övriga forten.

Detta fort belägrades i tre dagar eftersom det var mycket starkt. Banu Aslam-stammen drabbades av extrem hunger och svaghet och bad Hazrat Asma bint Harithah att informera den Helige Profeten (sa) om deras situation. När den Helige Profeten (sa) fick veta om deras tillstånd, bad han och sade:

"Jag svär vid Hans namn som har fullständig makt över mitt liv, jag har ingenting att ge er för att stärka er. Jag har inget att äta. Jag förstår deras lidande, de som kämpar mot hungern."

Sedan bad han:

"O Allah, låt oss erövra det fort som är fyllt med mat och resurser."

Därefter gavs stridsflaggan till Hubab bin Mundhir. Några judar kom ut ur fortet och duellerade med några muslimer, som besegrade dem. Den Helige Profeten (sa) sköt pilar under striden, och Hazrat Hubab bin Mundhir stormade in i fortet. En hård strid utbröt, men muslimerna segrade och tog kontroll över matförråden. Bytet inkluderade stora mängder mat, och den Helige Profeten (sa) instruerade att de skulle äta av det, mata sina djur och använda allt som fanns där.

Belägringen av fortet Zubair bin al-Awwam

Det tredje fortet i Khaibar hette från början fort Qulla men blev senare känt som fort Zubair bin Awwam. Det låg på en bergstopp och belägrades av den Helige Profeten (sa) i tre dagar.

En jude informerade den Helige Profeten (sa) om att en belägring inte skulle vara effektiv, eftersom judarna hade tunnlar genom vilka de hämtade vatten om nätterna. Han berättade att om deras vattenkälla avlägsnades, skulle de tvingas ge upp. Därför blockerade muslimerna vattenförsörjningen, vilket ledde till att judarna till slut lämnade fortet. En våldsam strid utbröt, och muslimerna erövrade fortet. Efter segern fortsatte den Helige Profeten (sa) till Shaqq, den tredje gruppen av fort i Khaibar.

Attacken mot Shaqq-fortens grupp

Shaqq bestod av två fort. Det första var fort Ubayy. Den Helige Profeten (sa) klättrade upp på en höjd och inledde attacken. En jude kom ut för att duellera, men besegrades av Hazrat Hubab (ra). Därefter trädde ytterligare en man fram och en muslimsk krigare mötte honom, men blev martyr. Då gick Hazrat Abu Dujanah (ra) fram och besegrade juden. Efter detta skickade judarna inte fler kämpar, och muslimerna inledde en gemensam attack mot fortet. Judarna flydde, lämnade sina boskap och vapen bakom sig, och tog skydd i Shaqq's andra fort.

Muslimerna följde efter dem, men judarna besvarade attacken genom att skjuta pilar från fortets höga murar. De riktade särskilt sina pilar mot platsen där den Helige Profeten (sa) hade satt upp sitt läger. En pil träffade till och med hans kläder. Enligt en berättelse blev han sårad och hans kläder revs sönder. Som svar tog han en handfull stenar och kastade dem mot fortet, vilket fick det att skaka. Därefter föll fortet i muslimernas händer.

Erövringen av Katibah-forten

Nästa grupp av befästningar var Katibah, som bestod av tre fort: Watih, Sulalim och Qamus. Det största och starkast befästa var Qamus. När de judar som tidigare hade flytt samlades där, höll de sig gömda och ingen trädde fram för att slåss.

Den Helige Profeten (sa) belägrade dessa fort i 14 dagar, och när det stod klart att judarna inte skulle ge upp, beordrade han att fortet skulle bombarderas med stenar.

Till slut insåg judarna att deras nederlag var nära, och de försökte förhandla om fred. Kinanah bin Huqaiq skickade Shammakh till den Helige Profeten (sa) med en begäran om att få tala. Den Helige Profeten (sa) gick med på detta, och Kinanah lämnade fortet och ingick ett fredsavtal med muslimerna. Judarna överlämnade sina ägodelar, och muslimerna tog bytet i besittning.

Det finns andra historiska redogörelser om denna seger. Enligt vissa historieböcker belägrades fort Qamus i 20 dagar och erövrades efter en våldsam strid som leddes av Hazrat Ali (ra).

Fredsavtalet mellan muslimerna och judarna

Efter erövringen undertecknades ett avtal mellan muslimerna och judarna med följande villkor:

- 1. Judarna skulle lämna alla fort och överlämna sina vapen till muslimerna.**

2. **Den Helige Profeten (sa) lovade att skydda judarna och att deras kvinnor och barn inte skulle tas som fångar.**
3. **Judarna skulle förvisas och bege sig till Syrien.**
4. **Muslimerna skulle låta judarna ta med sig så mycket av sina tillgångar som de kunde bära på sina riddjur.**
5. **Judarna var skyldiga att informera muslimerna om alla gömda skatter och överlämna dem.**
6. **Muslimerna skulle inte hållas ansvariga om någon bröt mot avtalet eller undanhöll information.**

Även om avtalet stipulerade att judarna skulle lämna Khaibar, bad de om att få stanna för att fortsätta bruka jorden, eftersom de hade kunskap om sina odlingar. Den Helige Profeten (sa) visade stor barmhärtighet och tillät dem att stanna kvar i Khaibar för att fortsätta med jordbruket. Enligt avtalet skulle muslimerna få hälften av skördens avkastning.

Dödandet av Kinanah bin Rabi'

Det finns några enskilda händelser som inträffade efter Khaibar. Efter att situationen i Khaibar hade stabiliserats fördes Kinanah, Khaibars överhövding, och hans bror Rabi' till den Heliga Profeten (sa). Kinanah var i besittning av skatterna som tillhörde Banu Nadhirs ledare, Huyayy bin Akhtab, och den Heliga Profeten (sa) frågade honom om detta. De hävdade att allt hade förbrukats efter att Banu Nadhir hade fördrivits från Medina och svor på det. En jude försökte övertyga Kinanah att avslöja var skatten fanns, men han förnekade dess existens. Den Heliga Profeten (sa) sade att om de dolde något som senare skulle upptäckas, skulle deras liv och familjer vara förverkade.

Enligt en berättelse skickade den Heliga Profeten (frid vare med honom) en man från ansarerna till en specifik plats där något var gömt bland dadlarna. När den dolda skatten upptäcktes, dödades de två judarna för att ha brutit sin ed, och deras familjer togs som fångar. Detta är en version av händelsen, vars autenticitet är okänd.

Enligt en annan berättelse fördes Kinanah till den Heliga Profeten (sa), och han förnekade all kännedom om skatten. En annan jude, Tha'labah, fördes fram och erkände att han hade sett Kinanah tillbringa tid på en viss plats på morgnarna. Följeslagarna hittade en del av skatten, men Kinanah vägrade avslöja resten av dess plats. Som ett resultat beordrade den Heliga Profeten (sa) hans avrättning. När han var nära döden avslöjade Kinanah var den återstående skatten fanns, och istället för att avrättas för att ha brutit sin ed, dödades han som hämnd för en muslims martyrskap.

Hans Helighet (aba) sade att denna händelse har återberättats på ett sätt som motsäger den Heliga Profetens (frid vare med honom) sanna exempel och karaktär. Det finns flera olika versioner av denna berättelse.

Många framstående historieböcker, inklusive Sunan Abi Dawood, nämner denna händelse och Kinanahs död. Även vissa orientalister har refererat till denna händelse i sina böcker och framfört anklagelser om att den Heliga Profeten (sa), Gud förbjude, skulle ha varit girig efter rikedom. Alla sådana påståenden motsäger hans karaktär och principer.

En djupare analys avslöjar att Kinanah inte dödades enbart för att ha undanhållit information om skatten.

Den Heliga Profeten (frid vare med honom) var den mest förlåtande och barmhärtiga personen. Han beordrade att kvinnor och barn under inga omständigheter skulle skadas. Innan han begav sig mot Khaibar rådde han sina följeslagare att den som enbart var ute efter krigsbyte skulle stanna kvar, eftersom det inte var syftet. Den Heliga Profeten (sa) var en lysande förebild i rättvisa, och varje berättelse som motsäger hans karaktär bör granskas noggrant för att säkerställa dess äkthet.

Enligt den granskning som forskningsavdelningen har genomfört finns det många variationer av dessa berättelser. För det första verkar det märkligt och står i strid med den Heliga Profetens (sa) praxis att fråga om en skatt efter att en fredsuppgörelse redan hade nåtts. Enligt avtalet hade judarna redan överlämnat sina ägodelar. För det andra, vad hände med skatten efter att den upptäcktes? Alla andra krigsbyten, ner till minsta pil, har dokumenterats i historiska källor, men det finns ingen dokumentation om något guld, silver eller diamanter.

För det tredje finns det allvarliga skillnader mellan de olika återgivningarna av denna händelse. Många personer var inblandade, men endast Kinanah och hans bror avrättades, vilket inte verkar logiskt.

Allamah Shibli No'mani, en framstående historiker, påpekar också detta misstag och säger att det felaktigt har tillskrivits den Heliga Profetens (frid vare med honom) liv. Kinanah dödades visserligen, men han torterades inte för att avslöja skattens gömställe, och hans avrättning berodde inte enbart på att han undanhöll information om skatten.

Vidare är det oförenligt med den Heliga Profetens (sa) karaktär att han skulle ha beordrat tortyr av någon i utbyte mot en skatt. Kinanah hade dödat Mahmood bin Maslamah och blev därmed avrättad som vedergällning för detta mord.

En Ahmadi-författare vid namn Syed Barakat Ahmad Sahib skriver att Ibn Ishaq har återgett denna händelse utan någon kedja av återberättare, och att användningen av eld som tortyrmetod strider mot islam. Dessutom finns det ingen återberättelse som bekräftar att denna skatt hamnade i den muslimska statskassan. Inga andra historiska källor nämner att det fanns guld eller silver i Khaibar – i stället nämner de endast jordbruksprodukter, kläder och vapen.

Hazrat Abu Hurairah (ra) brukade själv berätta att även om de erövrade Khaibar, fann de inget guld eller silver bland krigsbytet. Därför kan vi dra slutsatsen att Kinanah bin Rabi' visserligen avrättades, men anledningen var hämnd för mordet på en muslimsk soldat.

Bland dessa återberättelser finns också händelsen där en judisk kvinna försökte förgifta den Heliga Profeten (sa), men Allah den Allsmäktige skyddade honom. Ytterligare detaljer om denna händelse kommer att nämnas vid ett senare tillfälle, InshaAllah.

Begravningsböner

Master Mansoor Ahmad Sahib Kahloon

Hans Helighet (aba) tillkännagav den begravningsbön i sin frånvaro för Master Mansoor Ahmad Sahib Kahloon, son till Sharif Ahmad Sahib Kahloon. Han gick nyligen bort i Australien. Vi tillhör Allah och till Honom skall vi återvända.

Han var barnbarn till Hazrat Chaudhry Sardar Khan Sahib (ra), en välkänd följeslagare till den Utvalde Messias (frid vare med honom). Efter att ha fått sin utbildning i Rabwah började han tjäna från en mycket ung ålder. Han tjänstgjorde inom utbildningssektorn i över 34 år. Han hade den välsignade möjligheten att tjäna som Qa'id och Sadr Majlis vid olika tillfällen och tjänstgjorde även i Jubileumsfonden.

Han var djupt engagerad i att tjäna och var fast knuten till Khilafat. Han var ödmjuk och generös, hjälpte många att få utbildning och var en förebild för andra.

Han efterlämnar en dotter och fem söner. Må Allah den Allsmäktige visa honom barmhärtighet och låta hans barn fortsätta hans ädla gärningar.